

АНОТАЦІЯ

Дорожинський Володимир Борисович. Вокальна спадщина Івана Карабиця: музична мова та виконавська інтерпретація. — Кваліфікаційна наукова праця на правах рукопису.

Наукове обґрунтування творчого мистецького проекту на здобуття творчого ступеня доктора мистецтв за спеціальністю 025 «Музичне мистецтво» (галузь знань 02 «Культура і мистецтво»). — Національна музична академія України імені П. І. Чайковського, Міністерство культури та стратегічних комунікацій України, Київ, 2025.

Творчість Івана Карабиця — одне з наймасштабніших явищ сучасної української національної музичної культури. Вона охоплює останні сорок років ХХ століття — надзвичайно динамічний період епохи. Композиторів прийшлося бути свідком і переживати злет культури і мистецтва 1960-х, роки «застою» у 1970-х, піднесення національної свідомості у 1980-х, створення і становлення незалежної України у 1990-х. Незважаючи на соціально-політичні, економічні зрушення, зміни світоглядних парадигм, постстильову уседозволеність і розмаїття варіантів осмислення дійсності, митцєві вдалося зберегти принциповість і щирість у творчості, відповідальність за кожний проінтовнований в авторській манері звук, продовжити шлях концепційного високоідейного музичного мистецтва, наслідуючи традицію свого великого Вчителя — Бориса Лятошинського.

Велика за обсягом і значна за змістом спадщина І. Карабиця включає майже всі відомі жанри і форми. Прагнення до міжвидового синтезу, поєднання у межах музичної композиції різнорідних мистецьких начал, оригінальних принципів композиції з глибоким осмисленням національної традиції, застосування новаторських технічних, стильових і стилістичних досягнень визначають неповторний і своєрідний колорит музики І. Карабиця. Природно, що у багатьох творах композитора присутній людський голос. Починаючи від

різних типів декламаційності та наспівності прочитання текстів в ораторіях, кантатах, симфонічних творах і закінчуючи мелодійним розмаїттям вокальних циклів та популярних пісень, потік проінтонованого людиною мелосу розгортається у справжній звукопад співучих думок, ідей, концепцій.

Осягнення через вокальність, як основну характерну рису цілого ряду творів композитора, особливостей його музичної мови, можливостей інтерпретації та специфіки виконання є надзвичайно важливим для розкриття і збереження ідейно-інформаційного плану музики. Дослідження вокальної спадщини митця дозволяє робити висновки і узагальнення стосовно його стилю, ідейно-концепційного значення творчості для національної музики загалом.

Мета дослідження — всебічно проаналізувати вокальну спадщину Івана Карабиця в аспектах музичної мови та виконавської інтерпретації, визначити її стилістичні особливості та обґрунтувати підходи до виконання вокальних творів композитора.

Для досягнення поставленої мети необхідно вирішити такі **завдання**:

- проаналізувати стан наукової розробки проблематики вокальної творчості І. Карабиця у вітчизняному музикознавстві; окреслити коло джерел та підходів, необхідних для її вивчення;

- систематизувати вокальні твори І. Карабиця за жанрами, формами та хронологією; виявити жанрово-стильове розмаїття вокальної спадщини митця;

- дослідити музичну мову вокальних творів композитора: проаналізувати інтонаційно-мелодичні особливості, гармонічну мову, ритмо-метричні та формотворчі засоби, принципи роботи з поетичним текстом, а також впливи народнопісенних елементів на стилістику цих творів.

- виявити драматургічні та образно-емоційні особливості вокальних творів І. Карабиця; з'ясувати, якими засобами музичної виразності композитор втілює зміст поетичного першоджерела.

- дослідити специфіку виконавської інтерпретації вокальних творів І. Карабиця: проаналізувати прелік вимог до рівня володіння засобами вокальної техніки та артистизму, особливості взаємодії голосу з інструменталь-

ним супроводом (фортепіано або оркестром), а також відмінності у підготовці до виконання творів композитора різних періодів творчості.

– розробити на основі проведеного аналізу рекомендації щодо інтерпретації вокальної музики І. Карабиця, виокремити та узагальнити внесок композитора у розвиток українського вокального мистецтва.

Об’єкт дослідження — вокальна творчість Івана Карабиця як складова українського музичного мистецтва другої половини ХХ століття.

Предмет дослідження — особливості музичної мови вокальних творів І. Карабиця та специфіка їх виконавської інтерпретації.

Методологічною основою роботи виступає комплексний міждисциплінарний підхід, що поєднує різні наукові методи і враховує як музикознавчий, так і виконавський аспекти аналізу. Застосовано *історичний метод* — для висвітлення культурно-історичного контексту творчості І. Карабиця та генези його вокального стилю. *Біографічний метод* дозволив простежити вплив життєвого шляху композитора (зокрема, співпраці з поетами, диригентської та громадської діяльності) на формування його мистецьких уподобань і звернення до певних жанрів. *Музично-аналітичний метод* (структурно-стилістичний та структурно-функціональний аналіз) використано для детального вивчення нотного тексту: виділення інтонаційно-мелодичних зворотів, особливостей гармонічної мови, ритмометричних та формотворчих принципів, фактури акомпанементу, вокальної теситури тощо. За допомогою *семантичного аналізу* розкрито зв’язок музики зі словесним текстом, виявлено символіку та художні образи, втілені у вокальних циклах композитора. *Інтерпретаційний підхід* ґрунтується на концепції Віктора Москаленка, який розглядає музичний твір як текст, а його виконавське втілення як музичну інтерпретацію. У дослідженні використано окреслену вченим специфіку музичної інтерпретації, як творчої діяльності, спрямованої на тлумачення музичного висловлювання, що формує окрему галузь музикознавства (теорію інтерпретації). Це теоретичне підґрунтя допомогло системно проаналізувати різні виконавські підходи до опусів І. Карабиця. Крім того, застосовано *порівняльний*

метод — для зіставлення інтерпретацій окремих творів вокальної спадщини І. Карабиця зі здобутками його сучасників. Для узагальнення результатів дослідження використано методи *теоретичного узагальнення і системного підходу*.

У процесі дослідження здійснено систематизацію вокального доробку І. Карабиця за жанрово-видовими ознаками. Виокремлено кілька груп творів композитора: камерні вокальні цикли (солоспіви) для голосу з фортепіано, окремі пісні та романси, естрадно-пісенні твори, а також великі вокально-симфонічні форми (ораторія, кантата, симфонічна поема, хоровий концерт). Нами проаналізовано характерні риси музичної мови та стильові ознаки кожної з виокремлених груп. Зокрема, встановлено, що камерні солоспіви І. Карабиця вирізняються вишуканістю мелодичних ліній та тонким втіленням поетичного слова, що у задумі віддзеркалено відповідними музичними засобами (лейтінтонації, символічні мотиви тощо), чим досягається органічна єдність вокальної партії з фактурою фортепіанного супроводу.

Для вокально-симфонічних творів (ораторіальних і кантатних) притаманна монументальність концепції, масштабне розгортання музичної драматургії із широким застосуванням хорового багатоголосся та принципів симфонічного розвитку. Так, в опері-ораторії «Київські фрески» композитор поноваторськи, як для свого часу, синтезує елементи опери, балету й кантати, возвеличуючи образ Києва як духовного начала українства. Кантати «Молитва Катерини», «Урочиста кантата», ораторія «Заклинання вогню» та хоровий концерт «Сад божественних пісень» свідчать про значну увагу митця до втілення філософської проблематики через символічні образи і традиції українського хорового письма. Загалом для цих творів характерне поєднання народнопісенних інтонацій з сучасними композиційними техніками, що надає музиці яскравого національного колориту й одночасно новаторського звучання.

Окрему увагу приділено еволюції музичної мови І. Карабиця, нами виявлено поступовий перехід від відносно традиційної організації ранніх творів до збагачення ладовим мисленням, елементами модальності та джазово-ест-

радними гармонічними рішеннями у пізніших вокальних циклах і популярних піснях.

Аналіз камерно-вокальних циклів композитора засвідчив, що кожен із них відзначається самобутнім художнім задумом і тематичною спрямованістю, органічно пов'язаною з поетичним світом обраних авторів. Вокальний цикл «Мати» на слова Б. Олійника розкриває тему вічних життєвих цінностей — образу Матері, рідної землі, родинного коріння, й ґрунтується на інтонаціях українського народного мелосу, що надає пісням циклу особливої щирості, теплоти та глибокої емоційної виразності. Вокальний цикл «Повісті» (на слова О. Куліча) вирізняється сатиричною спрямованістю та гротесковими інтонаціями, за допомогою яких композитор втілює суспільно-критичні теми, розкриваючи іронічний, пародійно-афористичний бік свого авторського стилю. «Пастелі» (слова П. Тичини) навпаки належать до лірико-імпресіоністичного напрямку творчості композитора. У циклі митець оперує тонкими звуковими фарбами у змалюванні поетичних образів природи, використовує вишукані гармонії, поліфонічні засоби та лейтмотивну символіку, що уможливили глибоку багатозначну інтерпретацію поетичного першоджерела. Вокальний цикл «На березі вічності» (слова Б. Олійника) продовжує лінію осмислення національної пам'яті та духовних ідеалів через призму поетичних роздумів про минулість життя і безсмертя мистецтва.

Цикл «П'ять пісень на вірші Рабіндраната Тагора» (2000–2001), створений наприкінці життєвого шляху, ознаменував повернення І. Карабиця до філософської лірики. Вірші індійського поета, лауреата Нобелівської премії, склали для митця життєдайне підґрунтя для втілення глибоких музично-поетичних роздумів проплинність буття, духовні пошуки та вічність. Цей цикл позначений внутрішньою зосередженістю, стриманою емоційністю та філософською заглибленістю, синтезом східної мудрості з особистісним світобаченням композитора.

Окремий аспект дослідження присвячено специфіці виконавської інтерпретації творів І. Карабиця. На основі аналізу білових та чорнових автор-

ських рукописів, виданих творів митця, прослуховування виконавських аудіо та відео записів, а також музично-інтерпретаційного досвіду автора дослідження, визначено ключові фактори, що впливають на успішне сценічне втілення доробку композитора. Вокальні партії у творах І. Карабиця є технічно складними (широкий діапазон, інтонаційні скачки, ансамблева комунікація тощо), що потребують професійного володіння тембровими й динамічними відтінками голосу для втілення багатопланових художньо-естетичних концептів авторського задуму.

Нами проаналізовано виконавсько-інтерпретаційні підходи до втілення стилістичної автентичності задуму вокальних та інструментальних творів І. Карабиця з увагою до формотворення, фразування, дикції та темпоритмічних рішень. Встановлено, що точне дотримання авторського тексту є лише базовою умовою. Вирішальним для художнього прочитання у просторі сцени здобутків І. Карабиця є здатність виконавця відчувати саму специфіку композиторського мислення, що базується на реальному, умовно реальному та гіпотетичному контексті створення його опусів (В. Москаленко).

Новизна здобутих результатів полягає в тому, що вперше:

- проаналізовано музичну мову і мовлення вокальної спадщини І. Карабиця;
- досліджено значення музичної мови у процесі становлення музичної концепції у творчості І. Карабиця;
- прослідковано еволюцію означуваного у процесі семіозису у різні періоди творчості композитора;
- визначено залежність означуючого (рівень мови) від означуваного (рівень змісту) у музиці митця;
- упорядковано творчість митця за жанровим критерієм;
- виявлено творчий підхід до осмислення музичної мови у ранніх творах композитора;
- з'ясовано взаємозв'язок розгорнутих драматичних концепцій з вокальною специфікою музичного мовлення у симфоніях і ораторіях 1970-х;

- проаналізовано вплив синтезу театральності, концертності, драматичного начала, прийомів кінодраматургії та прояви ліричного мелодизму у концертах для оркестру, опері-ораторії «Київські фрески» у 1980-х;
- охарактеризовано загострення індивідуалізму, посилення філософськи заглиблених інтенцій у творчості 1990-х — початку 2000-х;
- досліджено оригінальність інтонаційного становлення у Сонаті для віолончелі і фортепіано № 1;
- виявлено особливості вокально-симфонічної концепції поеми «Vivere memento»;
- проаналізовано взаємодію вокального й інструментального начал у вокальному циклі «Пастелі» на слова П. Тичини;
- окреслено виконавську стилістику оперно-ораторіальних та камерно-вокальних творів І. Карабиця.

Додамо, що нами віднайдено авторський біловий рукопис симфонічної поеми «Vivere memento» на вірші І. Франка та здійснено комп'ютерний набір партитури, оркестрових партій та клавіру цього твору. Також автор дослідження здійснив комп'ютерну верстку клавірів опери-ораторії «Київські фрески» (другий та дев'ятий номери), «Урочистої кантати» (перша частина) та циклу «П'ять пісень на вірші Рабіндраната Тагора» в оригінальних авторських тональностях та здійснив його переклад для баса.

Матеріали наукового обґрунтування можуть бути використані у навчальних курсах з історії української музики, аналізу музичних творів, у подальших дослідженнях з тематики роботи, а також у практичній роботі співаків — інтерпретаторів вокальної спадщини Івана Карабиця.

Ключові слова: Іван Карабиць, вокальна творчість, музична мова, виконавська інтерпретація, камерно-вокальний цикл, ораторія, опера-ораторія, кантата, жанрово-стильовий синтез, українська вокальна культура.

SUMMARY

Dorozhynskyi, Volodymyr Borysovyh. The Vocal Legacy of Ivan Karabyts: Musical Language and Performance Interpretation. — A qualification research paper presented as a manuscript.

A scholarly justification of a creative artistic project submitted for the award of the Doctor of Arts degree in the speciality 025 “Musical Art” (field of knowledge 02 “Culture and Arts”). — Tchaikovsky National Music Academy of Ukraine, Ministry of Culture and Strategic Communications of Ukraine, Kyiv, 2025.

Ivan Karabyts’s creative legacy represents one of the most significant phenomena in the contemporary Ukrainian national musical culture. Encompassing the final four decades of the 20th century, his oeuvre reflects an exceptionally dynamic historical period. The composer was both a witness to and a participant in key cultural and political transformations: the cultural renaissance of the 1960s, the ideological stagnation of the 1970s, the rise of national consciousness in the 1980s, and the formation of independent Ukraine in the 1990s. Despite profound socio-political and economic shifts, changes in worldview paradigms, and the stylistic pluralism of the postmodern era, Karabyts maintained artistic integrity, expressive sincerity, and a deep ethical commitment to each sound shaped in his personal idiom, continuing the tradition of ideologically and conceptually rich music upheld by his great teacher, Borys Lyatoshynsky.

Karabyts’s extensive and conceptually meaningful heritage spans nearly all recognized musical genres and forms. His pursuit of intermedial synthesis, the integration of heterogeneous artistic elements within musical compositions, and the original application of compositional techniques in dialogue with national tradition and stylistic innovation define the distinctive character of his music. Unsurprisingly, the human voice features prominently throughout his works — from various modes of declamation and melodic expressiveness in oratorios,

cantatas, and symphonic compositions to the lyricism of song cycles and popular songs. This vocal flow unfolds as a sonic cascade of humanly intoned reflections, ideas, and concepts.

Vocality emerges as a defining trait in many of Karabyts's compositions, serving as a key to understanding his musical language, interpretive potential, and performance specificity. The study of his vocal output enables substantive conclusions regarding his stylistic idiom and the conceptual relevance of his oeuvre to the Ukrainian national tradition.

The aim of this research is to undertake a comprehensive analysis of Karabyts's vocal music in terms of musical language and performative interpretation, to determine its stylistic features, and to offer grounded recommendations for its performance practice.

To achieve this goal, the following objectives are set:

- To analyze the state of scholarly inquiry into Karabyts's vocal works within Ukrainian musicology and define the scope of sources and methodologies applicable to this study;

- To classify Karabyts's vocal compositions by genre, form, and chronology, and to identify the genre-stylistic diversity of his vocal legacy;

- To investigate the musical language of Karabyts's vocal works, including melodic-intonational features, harmonic structure, rhythm and meter, formal organization, treatment of poetic text, and the influence of folk song elements on stylistic formation;

- To identify dramaturgical and expressive-emotional features of Karabyts's vocal compositions and explore the means by which musical expressivity conveys the content of the poetic source;

- To examine performance-specific aspects of interpreting Karabyts's vocal works, including technical and artistic requirements, voice-instrument interaction (with piano or orchestra), and distinctions in interpretative approaches across different creative periods;

– To develop performance recommendations based on the analytical findings and to synthesize Karabyts's contribution to the development of Ukrainian vocal art.

The object of this study is the vocal output of Ivan Karabyts as a component of Ukrainian music in the second half of the 20th century.

The subject is the specific features of musical language and performance interpretation in Karabyts's vocal compositions.

The methodological framework combines an interdisciplinary approach integrating musicological and performance-oriented analytical methods. The historical method is employed to contextualize Karabyts's oeuvre within the broader cultural and stylistic landscape. The biographical method traces the influence of Karabyts's life experiences, poetic collaborations, conducting and civic activities on his creative decisions and genre preferences. The music-analytical approach (including structural-stylistic and structural-functional analysis) is used for in-depth examination of musical scores: melodic patterns, harmonic language, rhythmic and formal organization, accompaniment textures, vocal tessitura, and more. Semantic analysis enables the exploration of the music-text relationship and the symbolism embedded in his vocal cycles. The interpretive approach draws on Viktor Moskalenko's theory of musical interpretation, treating the musical work as a text and its performance as an act of interpretive realization. The study also applies comparative methodology to contrast interpretations of Karabyts's vocal works with those of his contemporaries. Theoretical generalization and systems analysis are employed to synthesize the research findings.

This research includes a systematic classification of Karabyts's vocal works by genre. Several groups are identified: chamber vocal cycles (art songs) for voice and piano, individual songs and romances, works in the popular song idiom, and large-scale vocal-symphonic forms (oratorio, cantata, symphonic poem, choral concerto). Each category is analyzed in terms of its musical language and stylistic characteristics. Chamber art songs are marked by refined melodic lines and

delicate poetic expressiveness, often realized through leitmotifs, symbolic intonations, and organic interplay between voice and piano texture.

Vocal-symphonic works are characterized by conceptual monumentality and expansive musical dramaturgy, employing choral polyphony and symphonic development. In the opera-oratorio *Kyiv Frescoes*, Karabyts innovatively fuses opera, ballet, and cantata elements to glorify Kyiv as the spiritual heart of Ukrainian identity. The cantatas *Kateryna's Prayer* and *Solemn Cantata*, the oratorio *Conjuring of Fire*, and the choral concerto *Garden of Divine Songs* demonstrate the composer's philosophical depth and his rootedness in Ukrainian choral traditions. These works combine folk-song intonations with contemporary compositional techniques, creating a music that is at once nationally resonant and sonically modern.

Special attention is devoted to the evolution of Karabyts's musical language, revealing a gradual shift from relatively traditional early harmonic organization to expanded modality and the incorporation of jazz-pop harmonies in later vocal cycles and popular songs.

Analysis of Karabyts's chamber vocal cycles reveals the unique artistic concept and poetic orientation of each work. The cycle *Mother* (poetry by B. Oliynyk) expresses enduring human values—motherhood, homeland, ancestral roots—via Ukrainian folk intonations, imbuing the songs with warmth, sincerity, and emotional depth. The satirical cycle *Stories* (poetry by O. Kulich) employs grotesque intonations to realize socially critical themes, revealing the composer's ironic and aphoristic stylistic mode. *Pastels* (poetry by P. Tychyna) reflects a lyrical-impressionistic aesthetic through refined sound imagery, rich harmonies, polyphonic techniques, and leitmotivic symbolism, enabling nuanced poetic interpretation. *On the Shore of Eternity* (poetry by B. Oliynyk) continues the thematic line of national memory and spiritual ideals via meditative reflection on the transience of life and the immortality of art.

The late cycle *Five Songs on Poems by Rabindranath Tagore* (2000–2001) marks Karabyts's return to philosophical lyricism. Drawing on texts by the Nobel

laureate Indian poet, the composer crafts deeply introspective musical-poetic meditations on the impermanence of life, spiritual quest, and eternity. The cycle is distinguished by inner concentration, restrained expressiveness, and a synthesis of Eastern wisdom with Karabyts's personal worldview.

A distinct aspect of the research concerns the specifics of vocal performance interpretation. Based on analysis of the composer's manuscripts (fair and draft copies), published editions, archival recordings, and the author's own interpretive experience, the study identifies key factors essential for successful stage realization. Karabyts's vocal parts are technically demanding—featuring wide ranges, complex intervals, and ensemble coordination—and require mastery of timbral and dynamic nuance to embody multifaceted artistic ideas.

The research also examines interpretive strategies for achieving stylistic authenticity in both vocal and instrumental works by Karabyts, paying close attention to form-building, phrasing, diction, and tempo-rhythmic solutions. While fidelity to the score is essential, the decisive factor lies in the performer's ability to internalize the composer's mindset, shaped by real, imagined, or hypothetical creative contexts (as theorized by V. Moskalenko).

The novelty of this research lies in the following key contributions:

- A systematic analysis of the musical language of Karabyts's vocal works;
- Identification of the role of musical language in shaping his compositional conception;
- Tracing of semantic evolution in his works across creative periods;
- Clarification of the relationship between musical signifier and signified in his compositional discourse;
- Genre-based classification of his vocal repertoire;
- Examination of stylistic approaches in early works;
- Exploration of the interrelation between dramatic conception and vocal language in the symphonies and oratorios of the 1970s;
- Analysis of theatricality, concert dramaturgy, and lyrical melodic impulse in 1980s works such as *Kyiv Frescoes*;

- Characterization of the rise of individualism and deep philosophical intention in works from the 1990s–early 2000s;
- Study of intonational originality in the *Sonata for Cello and Piano No. 1*;
- Analysis of the vocal-symphonic conception in the symphonic poem *Vivere memento*;
- Exploration of voice-instrument interaction in the *Pastels* cycle (poetry by P. Tychyna);
- Definition of interpretive stylistics in Karabyts's opera-oratorio and chamber vocal works.

Additionally, the author discovered Karabyts's autograph manuscript of the symphonic poem *Vivere memento* (on poetry by I. Franko) and prepared its full performance materials (score, orchestral parts, and piano reduction). The researcher also typeset and prepared performance editions of selections from *Kyiv Frescoes*, *Solemn Cantata*, and *Five Songs on Poems by Rabindranath Tagore* (in original keys), including a new transcription for bass voice.

The scholarly materials of this research may be utilized in university curricula on Ukrainian music history, music analysis, and vocal literature studies, as well as in practical work by performers engaging with Karabyts's vocal heritage.

Keywords: Ivan Karabyts, vocal music, musical language, performance interpretation, chamber vocal cycle, oratorio, opera-oratorio, cantata, genre-stylistic synthesis, Ukrainian vocal culture.

СПИСОК ОПУБЛІКОВАНИХ ПРАЦЬ ЗА ТЕМОЮ РОБОТИ

Статті у наукових фахових виданнях України категорії «Б»

1. Дорожинський В. Становлення драматичного начала у Сонаті для віолончелі і фортепіано № 1 Івана Карабиця (1968). *Мистецтвознавство України*. 2024. Вип. 24. С. 205–213. <https://doi.org/10.31500/2309-8155.24.2024.318945>
2. Дорожинський В. Модерністський код часу у циклі «Пастелі» Івана Карабиця на слова Павла Тичини. *Художня культура. Актуальні проблеми*. 2025. Вип. 21(1). С. 107–116. [https://doi.org/10.31500/1992-5514.21\(1\).2025.334776](https://doi.org/10.31500/1992-5514.21(1).2025.334776)

Наукові праці, які засвічують апробацію матеріалів дисертації

3. Дорожинський В. Становлення драматичного начала у камерно-інструментальній творчості Івана Карабиця. Тези доповідей VI Міжнародної наукової конференції «Проблеми методології сучасного мистецтвознавства та культурології», 13–14 листопада 2024 року. Київ : ІПСМ НАМ України, С. 70–73. URL : https://mari.kyiv.ua/sites/default/files/conf_docs/tesy/2025-01/Methodology_Tesy_13-14_11_2024_9.pdf (дата звернення: 04.05.2025).

Участь у міжнародних наукових конференціях

1. Дорожинський В. Іван Карабиць і українська поетична традиція: виконавські аспекти камерно-вокальних циклів композитора [доповідь]. *Всеукраїнський круглий стіл на тему «Сучасні тенденції у музичному мистецтві»*. Організатори: Національна академія мистецтв України, Відділення музичного мистецтва, Відділення теорії та історії мистецтв НАМ України, 05 червня 2025 року. URL : <https://academyart.org.ua/news/vseukrainskyi-kruhlyi-stil-suchasni-tendentsii-u-muzychnomu-mystetstvi> (дата звернення: 24.05.2025).
2. Дорожинський В. Становлення драматичного начала у камерно-інструментальній творчості Івана Карабиця [доповідь]. VI Міжнародна наукова конференція «Проблеми методології сучасного мистецтвознавства та культурології». Організатори: Національна академія мистецтв України, Інститут проблем сучасного мистецтва НАМ України, Інститут культурології НАМ України, Національна музична академія України імені П. І. Чайковського, Зе-

леногурський університет (Польща), 14 листопада 2024 року. URL : https://mari.kyiv.ua/sites/default/files/conf_docs/program/2024-12/2_12_Program_Metodology.pdf (дата звернення: 04.05.2025).

3. Дорожинський В. Значення камерно-вокальної творчості Івана Карабиця у світовому міжкультурному середовищі сучасності [доповідь]. *Всеукраїнський круглий стіл на тему «Сучасні тенденції у музичному мистецтві»*. Організатори: Національна академія мистецтв України, Відділення музичного мистецтва, Відділення теорії та історії мистецтв НАМ України, 26 вересня 2024 року.

4. Дорожинський В. Національні та європейські доміанти оперно-симфонічної творчості Івана Карабиця [доповідь]. *Міжнародна науково-практична конференція «Культура і мистецтво в умовах російсько-української війни: художні стратегії, дискурсивні практики, вектори осмислення»*. Організатори: Національна академія мистецтв України, Інститут проблем сучасного мистецтва НАМ України, Національна спілка художників України, Зеленогурський університет (Польща), Європейський університет Віадріна, (Франкфурт-на-Одері, Німеччина), Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці (США), Віденський університет прикладних мистецтв (Австрія), Лабораторія культур і суспільств Східної Європи, Балкан і Близького Сходу, Національний центр наукових досліджень (Сорбонський університет, Париж, Франція), Програма академічних обмінів імені Фулбрайта в Україні та асоціація випускників «Українське Фулбрайтівське коло», Польсько-український центр гуманітарних досліджень Зелена Гура — Київ, 30 травня 2024 року. URL : https://mari.kyiv.ua/sites/default/files/conf_docs/program/2024-09/UKR_29-08_n.pdf (дата звернення: 04.05.2025).

5. Дорожинський В. Постать Івана Карабиця у європейському міжкультурному середовищі другої половини XX століття [доповідь]. *Міжнародна науково-практична конференція «Україна-ЮНЕСКО: 70 років разом»*. Організатори: Міністерство культури та інформаційної політики України, Міністерство освіти України, Національна музична академія України імені П. І. Чай-

ковського, Генеральна дирекція з обслуговування іноземних представництв, Українська рада миру, Рада молодих вчених НМАУ ім. П. І. Чайковського, відділ міжнародних зв'язків НМАУ ім. П. І. Чайковського, студентське науково-творче товариство «ОСТОРУС» НМАУ ім. П. І. Чайковського, дирекція «Медіацентр» ДП ГДП, кафедра ЮНЕСКО «Музика, освіта, наука — заради миру» НМАУ ім. П. І. Чайковського. 25 квітня 2024 року.

6. Дорожинський В. «Урочиста кантата» Івана Карабиця : образний зміст та українські інтонаційні джерела твору [доповідь]. *Міжнародна науково-практична конференції «Національна музична інтонація: від історичних витоків до сучасності»*. Організатори: Міністерство культури та інформаційної політики України, Національна музична академія України імені П. І. Чайковського, кафедра теорії та історії музичного виконавства, Українське товариство аналізу музики. Сертифікат № 000080, загальний обсяг: 15 годин (0,5 кредиту ECTS), 20 квітня 2024 року. URL : <https://knmau.com.ua/wp-content/uploads/The-new-program-2024-na-sajt.pdf> (дата звернення: 04.05.2025).

7. Дорожинський В. Жанр ораторії в творчості Івана Карабиця» (на прикладі ораторій «Заклинання вогню» та «Земля моя на ймення Донбас» [доповідь]. *V Міжнародна конференція «Проблеми методології сучасного мистецтва та культурології»*. Організатори: Національна академія мистецтв України, Інститут проблем сучасного мистецтва НАМ України, Інститут культурології НАМ України, Національна музична академія України ім. П. І. Чайковського, Зеленогурський університет (Польща), 16 листопада 2023 року. URL : https://mari.kyiv.ua/sites/default/files/conf_docs/program/2023-12/Program_Metodology_09_12.pdf (дата звернення: 04.05.2025).

Інформація про апробацію результатів дослідження

Кваліфікаційну наукову працю обговорено на засіданнях кафедри оперного співу, історії української музики та музичної фольклористики НМАУ ім. П. І. Чайковського. Матеріали дослідження викладені в доповідях на міжнародних науково-практичних конференціях. Презентовано творчий мистець-

кий проєкт «Вокальна спадщина Івана Карабиця: музична мова та виконавська інтерпретація» на здобуття освітньо-творчого ступеня доктора мистецтва.

*Апробація творчого мистецького проєкту у концертах,
виконано ряд програм, творів:*

Творчий мистецький проєкт Володимира Дорожинського «Вокальна спадщина Івана Карабиця: музична мова та виконавська інтерпретація», представлений на здобуття освітньо-творчого ступеня доктора мистецтва. У програмі творчого заходу прозвучать частини ораторіальних циклів Івана Карабиця та його камерно-вокальні твори / Національна музична академія України. Зал імені академіка О. С. Тимошенка. 19.03.2025. 23.04.2025.

«Струни пам'яті: вокальні світи Івана Карабиця» у рамках творчого мистецького проєкту «Вокальна спадщина Івана Карабиця: музична мова та виконавська інтерпретація» / Музей видатних діячів української культури Лесі Українки, Миколи Лисенка, Панаса Саксаганського, Михайла Старицького / Меморіальний будинок Миколи Лисенка. 01.07.2025. Київ : 2024. URL : <https://www.youtube.com/watch?v=7LeVmOvU9KU>.